

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200401
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8614200401.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Antónie Kandravej, v právnej veci žalobcov 1. C. O., U.. XX.X.XXXX, R. H. O. XX, O.K. E., 2. R.. M. O., U.. X.X.XXXX, R. H. O., občan SR, zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., skrátene VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpená Advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, o zdržanie sa výkonu záložného práva s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C 21/2014 zo dňa 26.11.2015, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných v žalobe tvrdiac, že výkon záložného práva by sa mal vykonať bez súdnej kontroly na pohľadávku, ktorej časť predstavuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok.

2. Žalovaný vo svojej procesnej obrane navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Kušionová c/a Smart Capital, a.s. jednoznačne zodpovedalo otázku súladu právnej úpravy výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou s právom EÚ. Vyhovenie žalobe by malo za následok de facto neobmedzené pozbavenie práva žalovanej realizovať riadne dohodnuté záložné právo prostredníctvom dobrovoľnej dražby.

3. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z 290382-10 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX k. ú. H.Á. O., parcely C KN XX/X o výmere XXX m² - zastávané plochy a nádvoria, parcela C KN XX/X o výmere XXX m² - zastávané plochy a nádvoria a rodinný dom súpisné číslo XX na parcele C KN XX/X, vklad povolený Správou katastra Stropkov, pod V XXX/XX.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v I. rade vo výške 324,18 eura (trovy právneho zastúpenia) a žalobcovi v II. rade vo výške 324,18 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet C.. B. Š., advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

4. Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že žalobcovia so žalovaným uzavreli dňa 6.8.2010 zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. U 290382-10 na sumu 10 332,- eur, pričom išlo o bezúčelový úver s tým, že časť A úveru vo výške 10.000,- eur bude prevedená na osobný účet klienta, čiastka B úveru vo výške 332,- eur bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. ako úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH. Na zabezpečenie

predmetného úveru bola dňa 6.8.2010 uzavretá zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. Z XXXXXX-XX, pričom predmetom záložného práva bol záloh - nehnuteľnosti zapísané na LV č. 226 katastrálne územie Vyšná Olšava, parcela C KN XX/X vo výmere XXX m2 - zastávané plochy a nádvoría, parcela C KN XX/X vo výmere XXX m2 - zastávané plochy a nádvoría a rodinný dom súpisné číslo XX na parcele C KN XX/X. Z oznámenia o začatí realizácie záložného práva zo dňa 23.10.2012 súd zistil, že žalovaný dňa 6.8.2010 oznámil záložcovi začatie realizácie záložného práva k nehnuteľnosti. Dôvodom začatia realizácie záložného práva je skutočnosť, že napriek výzve Všeobecnej úverovej banky, a. s. nebol splatený úver, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôži“ č. U XXXXXX-XX zo dňa 6.8.2010 uzatvorenou medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a dlžníkmi C. O. a R.. M. O..

5. Prijal právny názor, že zmluva o poskytnutí úveru, ako aj zo zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti sú typizované spotrebiteľské zmluvy. Inštitút dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje nielen do ústavou garantovaných vlastníckych práv dlžníka, ale navyiac aj do ústavného práva spotrebiteľa na obydlie. Dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom nie je skutočný vlastník, je konaním, ktoré sa vedie absolútne mimo vôle a i bez pričinenia skutočného vlastníka, bez akejkoľvek predbežnej kontroly súdu alebo iného orgánu verejnej moci, výlučne pod kontrolou dražobníka, ktorý je súkromnoprávnym subjektom vykonávajúcim svoju činnosť ako podnikanie, teda za účelom dosiahnutia zisku. Je nezlučiteľné s ústavnou zásadou rovnosti všetkých subjektov v právach (čl. 12 ods. 2 Ústavy SR), aby mohlo konanie (právne úkony) určitých subjektov zasahovať do právneho postavenia tretej osoby, bez jej súhlasu. Nie je možné porovnávať dobrovoľnú dražbu s dražbou konanou v rámci exekúcie, ktorú vykonáva exekútor ako štátom splnomocnená osoba, a to pod kontrolou súdu (§ 148 Exekučného poriadku, uznesenie NS SR 2M Cdo 20/2011 zo dňa 18.12.2012). Podľa zákona o dobrovoľných dražbách je záložca vystavený konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorý je povinný písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a o tom, že predmet dražby je možné dražiť. „Exekučným titulom“ je teda vyhlásenie záložného veriteľa s priamym dosahom na ústavné práva záložcu, bez toho, aby pohľadávka bola po preskúmaní prijateľnosti zmluvných podmienok priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím alebo priznaná v inom verejnoprávnom konaní. Inými slovami postihnutie majetku je tak v rukách súkromnej osoby bez verejnej kontroly. Zákon o dobrovoľných dražbách síce umožňuje osobe dotknutej na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, avšak len v prípade spochybňovania platnosti záložnej zmluvy alebo porušenia ustanovení tohto zákona v zákonnej lehote troch mesiacov odo dňa príklepu. Z uvedenej právnej úpravy je zrejmé, že súd by sa v prípade takéhoto návrhu zaoberal len platnosťou dražby z hľadiska formálneho naplnenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a platnosti záložnej zmluvy. Išlo by len o následnú kontrolu dražby mimo preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok a hmotnoprávneho nároku záložného veriteľa. Predmetná právna úprava neposkytuje dostatočnú ochranu práv spotrebiteľa, navyše za situácie, že nasleduje po udelení príklepu, kedy môžu byť dotknuté aj práva tretích osôb. Veriteľovi nič nebráni vykonať záložné právo podľa osobitného predpisu, ktorým je Občiansky súdny poriadok a následne Exekučný poriadok v zmysle § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6. Aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1,2 ,3,4, § 151a, § 151b prvá veta, § 151b ods. 2, § 151c ods. 1,2 a 3, § 151j ods. 1, § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, § 7, ods. 1,2 zák. č. 527/2002 Z.z.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. úspešným žalobcom bola priznaná náhrada trov konania.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 21Co/113/2016 - 102 zo dňa 30. mája 2017. Potvrdil rozsudok. Žalobcom v 1. a 2. rade priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že realizáciou záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo stany žalovaného reálne hrozí žalobcom neprimeraný zásah do ich ústavného práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život. Bez akejkoľvek súdnej kontroly je možné prostredníctvom inštitútu dobrovoľnej dražby predajom nehnuteľnosti zbaviť záložcu a jeho rodinných príslušníkov obydlia a to len na základe písomného vyhlásenia záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa výkon záložného práva realizuje, ktoré je postavené na roveň exekučnému titulu teda má priamy dosah na ústavné práva záložcu. V prejednávanej veci

je zrejmé, že poskytnutý úver žalobcovia splácali až do doby, kým sa žalobca v 1. rade nedostal do existenčných problémov z dôvodu, že pri svojom podnikaní nemal uhradené faktúry a pokiaľ žalobkyňa v 2. rade poberala opatrovateľský príspevok na starú mamu, ktorá zomrela. V predmetnom rodinnom dome okrem žalobcovi bývajú aj rodičia žalobkyne v 2. rade. Žalobcom, ako aj osobám tam byvajúcim v dôsledku krokov žalovaným k výkonu záložného práva hrozí, že prídu o svoje obydlie, a teda im hrozí jeden z najzávažnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia. V danej veci ide o právne vzťahy, ktoré sú založené spotrebiteľskou zmluvou, preto je aj povinnosťou súdu dbať na zabezpečenie ochrany slabšej strany tohto právneho vzťahu, v danom prípade žalobcov. Iniciátorom vykonania dobrovoľnej dražby je veriteľ. Odvolací súd k námietke týkajúcej sa časovej neobmedzenosti uviedol, že žalovaný má na výber niekoľko spôsobov realizácie výkonu záložného práva zriadeného zmluvou. Požadovanie uloženia povinnosti žalovanému je možné považovať za formu zapieracej žaloby vlastníka (actio negatoria), ktorou sa vlastník domáha ochrany pred neoprávneným zásahom do jeho vlastníckeho práva. Z horeuvedených dôvodov je namieste považovať realizáciu výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby za neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalobcov, preto je uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa takého konania na mieste.

10. Na základe podaného dovolania žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove uznesením č.k. 2Cdo/36/2019 zo dňa 26.8. 2019 bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušený a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd v citovanom uznesení poukazuje na to, že pri posúdení riešenia dovolateľkou vymedzených právnych otázok nemožno opomenúť právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí z 29. januára 2019 sp. zn. 8 Cdo 147/2017. V tejto veci dovolací súd riešil v zásade tie isté právne otázky, ktoré sú vznesené dovolateľkou aj v tejto veci a posúdil, že podstatná právna otázka v predmetnej veci je, či súd môže meritórnym rozhodnutím (rozsudkom vo veci samej) uložiť strane sporu časovo neobmedzenú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva vo verejnej dražbe (priamym predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva). V predmetnom rozhodnutí najvyšší súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Kušionová c/a SMART Capital, a.s. (C-34/13), z ktorého vybral body 62 až 67 a pri rozhodovaní z nich vychádzal. Odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku uviedol, že Súdny dvor Európskej únie vo veci Kušionová c/a SMART Capital, a.s. síce nedeclaroval rozpor slovenskej právnej úpravy mimosúdneho výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby s úijným právom. V tejto súvislosti poukázal na body 63, 64 a 65 uvedeného rozhodnutia, ktoré sa týkajú straty bývania ako jedného z najzávažnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí uviedol, že nespochybňuje názor odvolacieho súdu, že strata obydlia žalobcov by predstavovala obrovský zásah do ich práv a spôsobila by im veľmi nepriaznivú životnú situáciu, avšak právo na obydlie spotrebiteľa nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. Najvyšší súd ďalej uviedol, že súdna prax dospela k záveru, že právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymáhania plnení zo spotrebiteľských zmlúv takouto formou, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie, avšak len za predpokladu, že príslušná právna úprava umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznesiteľne alebo nadmerne nesťažuje. Najvyšší súd na záver uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené právny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého v prejednávanom spore bolo možné žalovanej ako záložnému veriteľovi uložiť rozsudkom časovo neobmedzenú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, ktorého predmetom sú dotknuté nehnuteľnosti predajom vo verejnej dražbe, nemožno tak považovať za správny. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že odvolací súd sa pri riešení predmetnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej vo vyššie uvedenom rozhodnutí (8 Cdo 147/2017), teda dovolaním napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, tak ako to opodstatnene namieta dovolateľka.

11. Po vrátení veci odvolaciemu po preskúmaní rozsudku v tejto časti a konania, ktoré mu predchádzalo a v zmysle zásad uvedených v ust. § 379, § 380 a § 381 CSP a prejednaní veci bez nariadenia pojednávania odvolací súd zistil, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie a ani zmenu napadnutého rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto rozsahu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Svoje závery odvolací súd argumentuje nasledovnými dôvodmi.

12. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému založil na zistení, že dobrovoľná dražba vážnym spôsobom zasahuje nielen do ústavných práv dlžníka, ale aj do ústavného práva spotrebiteľa na obydlie.. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo

veci C-343/13, z ktorého aplikoval niektoré časti a rozhodnutie neposudzoval ako celok. V rámci konania o uplatnenom nároku tak zo strany súdu prvej inštancie, pokiaľ konštatuje tento zásah, nebol vykonaný dôsledný test proporcionality medzi právom žalobcov na obydlie a iným právom žalovaného umožňujúci mu realizáciu záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov. Ak má byť výkonom záložného práva postihnuté obydlie žalobcov, musí na strane žalovaného existovať právo silnejšie umožňujúce mu takýto postih. Je totiž dôležité zohľadnenie aspektu primeranosti v súkromnoprávných vzťahoch.

13. Hoci Súdny dvor Európskej únie vo veci Kušionová c/a Smart Capital (C-34/13) nedeklaroval rozpor Slovenskej právnej úpravy mimosúdneho výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby v bodoch 63., 64. a 65. uvedeného rozhodnutia konštatoval, že strata rodinného obydlia môže vážne ohroziť nielen práva spotrebiteľa, ale aj uviesť rodinu dotknutého spotrebiteľa do osobitne citlivej situácie. V tejto súvislosti Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že strata bývania je jedným z najväznejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takeého opatrenia na súdne preskúmanie. V práve Únie predstavuje právo na obydlie základné právo zaručené článkom 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13.

14. Bez pochyb strata bývania je považovaná ako jeden z najzávažnejších zásahov do práva na rešpektovania obydlia. Ani dovolací súd nespochybnil názor už vyslovený aj odvolacím súdom, že strata obydlia by predstavovala obrovský zásah do práv žalobcov a spôsobila by im nepriaznivú životnú situáciu, avšak právo na obydlie spotrebiteľa nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. Keďže v predmetnom prípade sa výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby dostal do kolízie s princípom proporcionality a právom žalobcov na obydlie, je nevyhnutné vykonať test proporcionality medzi právom žalobcov na obydlie a iným právom žalovaného umožňujúci mu realizáciu záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov a prijatie záveru o poskytnutí alebo neposkytnutí ochrany práv žalobcom. Pri prijatí záveru o poskytnutí ochrany práv žalobcom súd sa bude zaoberať a vyhodnotí otázku časovej obmedzenosti takejto ochrany. Odvolací súd dáva do pozornosti, že v prípade zmeny skutkových okolností, môže mať vplyv na časovú ohraničenosť na povinnosť uloženú žalovanému (*clausula rebus sic stantibus*).

15. Ďalšou otázkou v súvislosti s výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou, ktorú je potrebné posúdiť je aj prípustnosť spôsobu výkonu záložného práva aj za predpokladu, ak záložná zmluva bola platne uzavretá. Je potrebné náležitým spôsobom zistiť v danej veci koľko z poskytnutého úveru žalobcovia uhradili na istine, ako aj na úrokoch s prihliadnutím potom na istinu poskytnutého úveru.

16. Občiansky zákonník ako právny predpis upravujúci spotrebiteľské vzťahy, ktorý je v súlade s ust. § 52 ods. 2 veta tretia priamo aplikovateľný i na úverovú zmluvu uzatvorenú podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, upravuje pri všetkých právnych vzťahoch, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka v ust. § 566 ukladá pri čiastočnom plnení peňažného dlhu započítavať plnenie dlžníka najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Či zo strany žalobcov ako dlžníkov k takémuto inému určeniu došlo, sa z odôvodnenia rozsudku zistiť nedá. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z.z., podľa ktorého dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2.000,- Eur. Uvedené ustanovenie teda neumožňuje viesť výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou len na príslušenstvo pohľadávky.

17. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2007, sp. zn. IV. ÚS 14/07).

19. Keďže nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP rozsudok v napadnutom rozsahu, v spojení so súvisiacim výrokom o trovách konania, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

20. V novom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne zaoberať sa dôvodnosťou uplatneného nároku v prípade zistenia existencie dôvodov pre vyhovieť žaloby musí sa zaoberať sa otázkou časového obmedzenia povinnosti žalovaného. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že v súčasnosti sa v obdobnej právnej veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pripravuje prejudiciálna otázka na Súdny dvor EÚ.

21. Súd prvej inštancie je viazaný názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).